

THAI PHỤ TỤNG KINH ĐỊA TẠNG

Bốn năm trước tôi quen một cô gái tên Hải Ba, là sinh viên, tính điềm đạm xinh đẹp, rất thông minh. Cô nguyên quán ở Đông Bắc, sinh ra trong một gia đình rất tin Phật.

Đầu năm nay, Hải Ba có thai được bảy tháng, cô kể tôi nghe đứa con trong bụng cứ chồi đập tứ tung làm cô đau đớn, và hỏi tôi có cách gì giúp cô không?

Tôi bảo cô mỗi ngày tụng một bộ kinh Địa Tạng, như thế liên tục suốt bảy ngày, vừa có thể giúp tiêu trừ nghiệp chướng đời trước, vừa giúp bình ổn nhân duyên oan nghiệt đời trước giữa hai mẹ con. Ngoài ra, làm như vậy lúc cô sinh nở sẽ dễ dàng, không bị thống khổ mà đứa con sinh ra cũng được an lạc dễ nuôi. Cho dù có lúc phát bệnh thì cũng sẽ mạnh lành. Nếu như bây giờ cô có thể bắt đầu ăn chay, thì sẽ càng tốt hơn nữa!

Hải Ba hỏi lại tôi trứng gà ăn được không? Tôi nói trên

thị trường hiện nay chuyên nuôi gà đẻ trứng. Nếu là trứng không trông thì cô có thể ăn.

Hai tháng sau, Hải Ba gọi điện cảm ơn tôi: Khoe là mới từ sản viện về nhà. Tất cả đều thuận lợi. Cô còn vui vẻ báo tin, lúc tôi đề nghị cô tụng bùa bộ kinh Địa Tạng, trong lòng cô thầm phát nguyện tụng 49 bộ. Thật may, nghĩa là tụng xong 49 bộ, thì cô nhập viện, hôm sau thì sinh con. Lúc sinh, bác sĩ kêu cô ráng sức, lúc đó cô muốn niệm danh Quán Thế Âm Bồ Tát, nhưng cô vừa mới nghĩ như vậy thì đã nghe bác sĩ nói: - Thầy đầu hài nhi rồi.

Khi bác sĩ bảo là bé trai sinh ra mũm mĩm khỏe mạnh, cô mừng phát khóc luôn. Cô nằm viện bốn ngày, thấy các sản phụ khác đều phải sinh mổ, chỉ có mình cô là sinh dễ.

Nguyên nhân là do y viện gia tăng thu nhập, các sản phụ vì muốn sinh thuận lợi, đều để bác sĩ mổ lấy con. Nhưng ai cũng hiểu sinh mổ vừa làm tổn thương thân thể vừa làm hao tài. Thực sự là do nghiệp lực chiêu cảm nên thôi.

Mười ngày sau, Hải Ba gọi điện tới kể là hôm xuất viện về nhà, đứa bé không hề khóc dù một chút. Nhưng ba ngày sau thì lại khóc, liên tục cả tuần nay, bú sữa cũng khóc. Gì cũng không chịu. Bé còn phát sốt nữa, chẳng biết là nguyên nhân gì?

Tôi hỏi: - Cô có ăn thức gì khác hay không?

Cô giải thích do mẹ chồng từ quê lên, thấy cô ăn chay không ăn thịt, nên rất tức giận. Bà khẳng định bắt cô phải ăn cá trích để tẩm bổ thân thể. Vì vậy cô phải miễn cưỡng ăn để cho bà vui.

Rồi cô than: - Mẹ chồng con đòi giết gà mái hầm cho tôi ăn. Phải làm sao bây giờ?

Tôi bảo: - Cháu bé sở dĩ khóc lóc âm ỉ, là do từ lúc cô tặng cho nó 49 bộ kinh Địa Tạng, thì nó đã tiêu nghiệp, lại tặng thêm huệ căn. Cho nên nó không muốn bú sữa có đồ mặn. Nếu như cô không ăn thịt cá, chắc chắn bé sẽ không khóc.

Hải Ba nói: Mẹ chồng tôi ngày mai sẽ giết gà, vậy phải ứng phó ra sao đây?

Tôi nói: Để không làm tổn thương tình cảm mẹ chồng, có thể nhượng bộ ăn chút gà, cá, nhưng tuyệt đối không nên giết sống, mà hãy mua đồ bán sẵn ở ngoài chợ. Dù vậy, bản thân cô hàng ngày đều phải vì gà và cá đó trì chú vãng sinh, hồi hướng công đức cho nó, làm giảm đi tâm oán hận vì bị tàn hại giết ăn.

Hải Ba bèn thương lượng cùng mẹ chồng. Lúc đưa bé bú sữa nó vẫn khóc, nhưng bú xong thì im lặng ngủ. Hải Ba nghĩ thầm: “Thằng bé xem ra cũng biết thông cảm cho tình cảnh khó xử của mẹ nó!”

Thân mẫu Hải Ba vốn là người ăn chay niệm Phật thuần thành, mấy ngày sau bà từ Đông Bắc lên thăm cháu ngoại. Hải Ba kể, thằng bé vừa thấy bà ngoại đã cười, nhưng hề thấy bà nội đòi bông là khóc, còn bà ngoại đưa tay bông thì không khóc, khiến bà nội nó không hiểu tại sao?

Mẹ ruột Hải Ba biết nguyên nhân đưa bé bú sữa khóc, nên chẳng muốn Hải Ba tiếp tục bị ép ăn mặn, thế là bà viện cớ nơi đây phòng ốc không rộng rãi, xin phép mẹ chồng để đem Hải Ba và cháu ngoại về Đông Bắc nuôi. Đến nay, nhìn thấy thằng bé lanh lẹ khả ái, ngày một lớn khỏe, cả nhà ai cũng mừng.